

af Ændringsforslaget, end den vilde være bleven, hvis man gennemførte det oprindelige Lovforslag. Forholdet drejer sig nu ikke om noget meget stort. Naar de nuværende militære Medlemmer af Overkriksretten afløses af andre, hvilket jo vil ske i en nær Fremtid, eller de i hvert Fald faa deres Mandater fornyede og derfor komme ind under den nye Lønningsskala, de nye Honorarer, saa vil Besparselsen være 6,500 Kr., og naar der i sin Tid kommer en anden Generalauditor, og de 1,500 Kr. falde bort, saa vil Besparselsen være 8,000 Kr., medens Lønningsloven for Øjeblikket koster 16,000 Kr. Det er altsaa en Nedgang til det halve, og jeg synes dog, at det er et Resultat, som man efter Omstændighederne kan være tilfreds med.

Til det ærede Hte kongevalgte Medlem (Trier), der var imod „Stedfortræder“ og vilde foretrække „Udfyldningsmand“, skal jeg kun sige, at „Stedfortræder“, hvad man end vil sige om det, er dog et Ord, der har en meget gammel Anvendelse i vort Sprog, det kan man ikke komme bort fra. „Udfyldningsmand“ er et nyt, lavet Ord. Det er kommet ind i Loven om Overkriksretten, og jeg tror ikke, at vi finde det noget andet Sted i dansk Lovgivning. Om dette Forhold er der i Almindelighed det at sige, at Dansk er godt, og danske Ord ere gode, men man kan lave danske Ord, der faa en saadan Klang, at man maa bede sig fritagen for dem og holde paa de kendte Ord, selv om de i deres Oprindelse ikke skulde være saa danske, som man skulde tro.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen):

Det har selvfølgelig glædet mig meget at lægge Mærke til, at det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes) har en stigende Interesse for militære Sager, og det lader til, at han med saa stor Omhu studerer militære Forhold, at han, skønt han i rigt Maal har Sproget til sin Raadighed, ogsaa benytter sig af militære Vendinger overfor mig, idet han i Dag udtalte sin Forundring over, at jeg allerede har „strakt Gevær“. Jeg beder det ærede Medlem fortsætte sin Interesse, det er jo muligt, at denne stigende Interesse hos det ærede Medlem kan føre til, at vi en Gang kunne komme til at se mere ens paa disse Forhold, end det ærede Medlem og jeg gøre i dette Øjeblik.

Jeg har jo sagt i mine første Bemærkninger, at jeg foretrækker Lovforslaget i den Affattelse, det har faaet i det andet Ting, men Hovedsagen for mig er at komme til en rimelig Besparselse, og da Udvalgets Flertal har imødekommet mit Ønske om at

sætte Honorarerne saa lavt for hvert af de vedkommende Medlemmer, som her er foreslaaet, synes jeg ikke, at det er værd af den Grund at være Principrytter, saa at man ikke kunde enes om Forslaget i den Affattelse, hvori det nu foreligger.

Trier: Jeg vil blot sige, at jeg ikke har forsvaret Ordet: „Udfyldningsmand“, men jeg har angrebet Ordet: „Stedfortræder“. Kun i Anledning af, at det ærede Medlem her ved Siden af fremhæver det som et Fortrin ved Loven, at vi have faaet det tyske Ord i Stedet for det danske, synes jeg, at der i et dansk Ting var Anledning til at henvise til, at det kun er et meget tvivlsomt Fortrin. At det ikke skulde være rigtigt, at Ordet er tysk, saaledes som den ærede Ordfører antydede Muligheden af, tror jeg ikke, der kan være Tale om. Det er en Gengivelse af det tyske Ord „Stellvertreter“, som man ikke har paa Dansk.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

§ 1 (se Tillæg C. Sp. 107—08)
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 2 af Udvalget (se Tillæg B. Sp. 1680)
vedtoges enstemmigt med 49 Stemmer.

§ 2, saaledes ændret, og § 3
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 4 af Udvalget betragtedes som
vedtaget som Følge af Afstemningen over Ændringsforslag Nr. 1.

§ 4, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Fællesstyre af de grønlandske Anliggender.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4545).